

ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

“ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ,,

Μία τρομαχτική νύχτα. Ο βρυκόλακας και η μίς Φίτσερ. Ο μυστηριώδης καλόγηρος της Βιβλιοθήκης. Μία όπτασις κοντά στο φέρετρο της Βασιλίσσας Ουλρίκας. Το φαντάσμα του Πύργου Πάουλις. Όπου ένα σιδερένιο κασσελάκι τρομάζει μία ύπνερπρια, αλλά για να την κινή ύστερα εύτυχισμένη κλπ. κλπ.

“Ένα από τα περιεργότερα βιβλία υπερφυσικών φαινομένων εινε και το τιτοφορούμενο «Στοιχειωμένα σπίτια» του διασημου ‘Αγγλου συγγραφέου Σαρλ Χάρπερ. Διηγείται έπεισόδια πράγματι συνταρακτικά, που έκαναν βαθειά εντύπωση όχι μόνο στην ‘Αγγλία αλλά και παντού όπου διαβάστηκε το άγνωστο τουτο σιν ‘Ελλάδα βιβλίο. ‘Ιδού μερικά :

Δυο νέοι, οι άδελφοι Φίτσερ, ένοιμισαν για μιά έπταστία, στο Γκραιντζ της ‘Αγγλίας, ένα σπίτι όπου κατοίκησαν με την άδελφή τους. Το σπίτι χωριζότανε από το νεκροταφείο μ’ ένα μικρό διάσο. ‘Ένα βράδυ, η δεσποινίς Φίτσερ, μη μπορώντας να κοιμηθί από τη ζέστη, καθότανε άκουπιωμένη στα μαξιλάρια του κρεβατιού της και κοιτάζε από το παράθυρο τα σεληνοφώτιστα δέντρα. ‘Έξαφνα, παρείρησε δι’ όφθα να πλησιάζουν προς το μέρος της, δυο φωτεινά μάτια μάλλον μιάς σκοτεινής μορφής απροσδιόριστης ενός άλλοζότευ σχήματος. ‘Η μορφή αυή, λίγο-λίγο, προχωρώντας έμεγάλωνε και γινότανε σκοτεινότερη. ‘Ανθρωπο; κυρίω; δέν ήτανε. αλλά κάτι όμοιο με τά τέρατα, με τά φανταστικά εκείνα που δςωγράφωσαν οι μεσαιωνικοί ζωγράφοι.

‘Επειδή η τερατόδη; μορφή έπλησιαζε πάντοτε, η κόρη έφοβήθηκε. θέλησε να τρέξη, ν’ άνοιξη την πόρτα του δωματίου της και να φρονιάξει σε βοήθεια τους άδελφούς της. ‘άλλ’ ό τρώχος της έκάρφωσε στο κρεβάτι. Προσπάθησε να βγάλη κραυγή, ‘άλλ’ ούτε αυτό μπορέσε. Στο μεταξύ η μορφή είχε φθάσει στο παράθυρο και άρχισε να ζύνη τά τζάμα, και να βγάξη το στόκο τους.

‘Υστερ’ από λίγες στιγμές, ένα τζάμ έπεσε στο δωμάτιο, η άπαισία μορφή, έμπηξε μέσα. έζυμήξε στη νέα, την άπιαζε από τα μαλλιά με τά κοκκαλιάρικα δάχτυλά της, κ’ έπειτα τηνε δάγκωσε στο λαιμό. Τότε μόνον η μίς Φίτσερ κατόρθωσε να φρονιάξη και στις φωνές της τρέξανε τ’ άδέρφια της. ‘Επειδή η πόρτα ήτανε κλειδομένη από μέσα, άναγκάστηκαν να τη σπασούν, και βρήκαν την άδελφή τους καταταωμένη και λιποθυμή.

‘Ένας από τους άδελφούς έκινιγησε το βρυκόλακα, ‘άλλ’ αυτός έξερψε με γιγάντια πηδήματα, έπήδησε τόν τοιχο της έκκλησίας του νεκροταφείου και χάθηκε... ‘Αμέσως έκλήσασε γιατρό, ό όποιος έπιστοποίησε τη διαγκωματία και έβαλε στις πληγές αντισηπτικά. ‘Η μίς Φίτσερ άνοσηλεύθηκε δυο βδομάδες, δέν κινιγη, κ’ έπειτα οι άδελφοί της την έφεραν στην ‘Εβελτία. για να συνέλθη από το νευρικό κλονισμο.

‘Όταν έπερασε το καλοκαίρι, η μίς Φίτσερ έπέμεινε να ζαναγυρισουν στο σπίτι τους, αφού το είχαν νοικιάσει για έφτα χρόνια. ‘Απέδιδε το πάθημά της σε κανένα δραπέτη φρενοκομείο. Και πράγματι ζαναγυρίσαν... Οι δυο στοργικοί άδελφοί μετέφεραν τα κρεβάτια τους σε δωμάτια εύρισκόμενα άπέναντι του δωματίου της άδελφής τους, και είχαν πάντοτε τά πιστόλια κοντά τους.

‘Ο χειμώνας πέρασε χωρίς κανένα έπεισόδιο ‘άλλα μιά νύχτα του Μάρτη, η μίς Φίτσερ έξυπνησε από ένα μυστηριώδη θόρυβο στο παράθυρο, και είδε με φόβη την ίδια άπαισία μορφή, που καταγινότανε να βγάλη το τζάμ του περγίτη. Τά μάτια του βρυκόλακα φωσφορίζανε !... Αυή τη φορά η νέα έβγαλε σπαρακτική κραυγή, τ’ άδέρφια της πετάχτηκαν άμέσως έξω από το σπίτι, έκυνιγησαν το βρυκόλακα και τόν είδαν να τρέξη προς την έκκλησία. Τόν έπυροβόλησαν και μιά σφαίρα τόν εύρηκε στο πόδι, ‘άλλ’ ό βρυκόλακας κατόρθωσε να φθάση στο κοιμητήρι, να πηδήση και να τρυπίση σε μιά κρύπτη σ’ ένα παλιό μνημείο.

Την άλλη μέρα οι άδελφοί Φίτσερ προσεκάλεσαν όλους τους παροίκους, και μπροστά τους άνοιξαν την κρύπτη. Τρομερό θέματα παρουσιάστηκε τότε στα μάτια τους. ‘Η κρύπτη ήτανε γεμάτη από σπασμένα φέρετρα. ‘Ένα μόνο ήταν βγαλμένο και αιγιμένο πλάγι. Μέσα στο φέρετρο έκεινο, φοβερό, άπαισία, μαύρη, μοιάζοντας με μούμμα, βρισκότανε η μορφή που είχαν ιδεί την περασμένη νύχτα οι άδελφοί Φίτσερ. Στην κνήμη της έφερε μιά νοσηή πληγή από σφαίρα πιστολίου. Τότε μιά έπεισόδιον άπ’ όποιεταί περι βρυκόλακω; και τόν έκαναν άμέσως.

*** ‘Ο ‘Επίσκοπος του Γουίνσσετερ Σαμουήλ Γουίλμπερ διηγήθηκε στο συγγραφέα του περιέργου αυτού βιβλίου το ακόλουθο περιστατικό: ‘Δέν έπίστενα στα φαντάσματα, κατοικούσα δέ σε μιά καθολική οικογένεια στο χωριό Χάμοσαρ... ‘Ένα βράδυ του

Δεκεμβρίου, ένω έβγαينا από το δωμάτιο μου άπάντησα στο διάδρομο έναν καλόγηρο που διευθυνότανε στη βιβλιοθήκη. ‘Ενόμισα ότι ήταν κανένας επισκέπτης της οικογενείας και δέν ελα τίποτε.

‘Υστερ’ από λίγο το δειπνο ήταν έτοιμο να καθήσουμε στο τραπέζι. ‘Επειδή δέν είχα να κάθεται και ό καλόγηρος, που είχα συναντήσει, έρώτησα την οικοδέσποινα ποιός ήταν. ‘Εκείνη έκρίνισε και μου είπε ότι ό καλόγηρος ήταν φάντασμα. ‘Ηταν άλλοτε πνευματικός της οικογενείας και είχε πεθάνε ξαφνικά... Στις 11 1/2 το βράδυ, ένω έκαιθόμουν στη βιβλιοθήκη, άρροσιμένος στο διάβασμα, έξαφνα άκούγηται η πόρτα και μπαίνει ό καλόγηρος. ‘Ημουν πάντοτε ψύχραμο; και άτίραχος, και όμο; όταν είδα το καλόγηρο να πηγαίνει στο έριμάρι τών βιβλίων και να ψάχνη σίν για να βρη κάτι, έφοβήθηκα. Μολαύτα μιά βρισκότανε, φαίνεται, εκείνο που ζητούσε, έφραξε μιά γρήγορη ματιά γύρω στο δωμάτιο και βρήκε, κλείνοντας την πόρτα.

‘Ημουν καταπληκτος, δέν μπορούσα να συνέλθω από το φόβο μου και τέλος έπληγα στο δωμάτιό μου και πλάγασα. Για πολλή όμως ώρα δέ μπορούσα ν’ άποκοιμηθώ, προσπαθώντας να συμπιάσω την άπαισία μου, για την ύπαρξη φαντασμάτων με την όπαισία που είδα.

‘Την άλλη βροαδιά έπληγα και πάλι στη βιβλιοθήκη κ’ έπεριμένα το φάντασμα, ότε κατέ τις 11 άκουσα τη σκάλα να τρίζη, έπειτα είδα την πόρτα ν’ άνοίγηται, και μηκέ ό καλόγηρος. ‘Αν και άρκετά ταραγμένο, κατόρθωσα να κρατήσω την ψυχραιμία μου και ρώτησα ήσυχα το φάντασμα τι ζητούσε.

‘Τότε ό καλόγηρος έγύρισε σε μένα και μ’ ένα ήρεμώτατο χαμόγελο μου άπάντησε, ότε ήτανε ύποχρεωμένος γιατί του μίλησα πρώτος, διότι αυτός δέ μπορούσε ν’ άπεινυθι το λόγο σε άνθρωπο που δέν θά του μιλούσε πρώτος... ‘Επειτα μου έξηγησε ότι ζητούσε ένα φάκελλο μ’ ένδοχολοιητικά έγγραφα, τά όποια προτου πεθάνη είχε κρύψει σε μιά θέση της βιβλιοθήκης, και ότι άν δέν τά εύρησε δέν θά μπορούσε ποτέ ν’ άναπαυθί εν έιρηνη. μέσα στον τάφο του.

‘Του έπρότεινα να τόν βοηθήσω να βρη τά έγγραφα του. Δέχτηκε. ‘Επήρα την κνητή ξύλινη σκάλα, η μετέφερα κ’ ένα μέρος της βιβλιοθήκης, άνέβηκα επάνω και άρου έφραξα λίγο, βρήκα τά έγγραφα, τά έδειξα στον καλόγηρο και τόν έρώτησα τι θέλει να γείνουν.

‘Ο μυστηριώδης επισκέπτης μ’ έκοίταξε μ’ ένα παράδοξο βλέμμα και μου είπε ότι τά έγγραφα αυτά πρέπει να καούν, γιατί περιείχαν σιμωρά μυστικά της οικογενείας, της όποιας αυτές για πολλά χρόνια είχε διατελέση πνευματικός. ‘Η άποκάλυψη τους έκρούσθεσε, θά έφρανε μεγάλα δυστυχήματα στην οικογένεια. ‘Έτσι, έσομφωνήσαμε και ρίξαμε τά κτηνισμένα εκείνα χαρτιά στο τζάκι, και όταν έβγαλαν στάχτη ό καλόγηρος χάθηκε και δέν ζαναφανήκε πιά.

*** ‘Ο ‘Αγγλος συγγραφέυ άναφρα και το ακόλουθο ιστορικό έπεισόδιο :

‘Όταν, κατά τό 1711, η Βασιλίσσα της Σουηδίας Ουλρίκα ήταν έτοιμοθάνατη, έξέφρασε τη λύπη της γιατί δέν βρισκότανε κοντά της, η στενή φίλη της κόμησσα Στέμλοκ, η όποια ήταν βρειά άρροστη στη Στοκχόλμη.

‘Όταν η Βασιλίσσα πέθανε, το λείψανό της κατετέθη στο παρεκκλήσι τών ‘Ανατόρων, όπου ένα άπόσπασμα της Βασιλικής Φρουράς άγρυπνούσε γύρω από το φέρετρο. ‘Έξαφνα, μπαίνει στο παρεκκλήσι, μαυροφορεμένη η κόμησσα Στέμλοκ. Οι στρατιώτες της παρουσιάζουν όπλα, οι άξιωματικοί την όδηγούν ως το φέρετρο κ’ έπειτα άποτραπιδιούνται έξω, καθώς και οι στρατιώτες, για ν’ άφήσουν την κόμησσα μόνη με το λείψανο της βασιλικής της φίλης.

‘Επειδή πέρασε μιά ώρα χωρίς η κόμησσα Στέμλοκ να βγη από το παρεκκλήσι, οι άξιωματικοί μπαίνουν μέσα, και βλέπουν κατάπληκτοι ότι η Βασιλίσσα άνασχηκόμενη στο φέρετρό της κρατούσε στην άγκαλιά της τη στενή της φίλη ! Μετά μιά στιγμή, η κόμησσα γίνηκε μιά λάμψη και χάθηκε. Οι άξιωματικοί έστειλαν στο Παλάτι και την έζήτησαν, ‘άλλα ματαιώς. Κoi τότε έστειλαν στη Στοκχόλμη άγγελιαφόρο με λεπτομερή περιγραφή τών συμβάντων. ‘Ο άπεσταλμένος έγύρισε και είπε ότι η κόμησσα Στέμλοκ όχι μόνο δέν έγκατέλειψε τη Στοκχόλμη ούτε στιγμή, ‘άλλα μάλιστα πέθανε την ίδια άκριβος στιγμή που την είδαν στην άγκαλιά της Βασιλίσσης ! Προτόκολλο του παραδόξου τούτου φαινομένου κατετέθη στα ‘Αρχεία τών ‘Ανατόρων...

